

بررسی نقش آگونیست‌های گیرنده‌های آدنوزین A2A بر آثار نوروتوكسیک (قرص اکستازی) بر هیپوکامپ موش صحرایی MDMA

فرزانه محمدزاده کاژرگاه^{*}, مهدی مهدیزاده^{**}, اکرم علیزاده^{***}, رضا فراهانی پاد^{****}, فاطمه کرمانیان^{M.Sc.}^{*}, سارا سلیمانی اصل^{Ph.D.}^{*****}, مجید کاتبی^{Ph.D.}^{****}, منصوره سلیمانی^{Ph.D.}^{**}

* گروه آناتومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

** مرکز تحقیقات سلوالی مولکولی و گروه علوم تشریح دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

*** گروه مهندسی بافت دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

**** دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شمال، ایران

***** گروه آناتومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران

**** گروه آناتومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، ایران

تاریخ دریافت: فوریه ۹۰، تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۹۰

چکیده

مقدمه: اکستازی (متیلن دی آکسی متا آمفتابین) دارویی سنتیک از مشتقان آمفتابین‌ها می‌باشد که توسط بعضی افراد مورد استفاده قرار می‌گیرد. این ماده منجر به تغییرات شیمیایی در نورون‌های سرتونرژیک و دوپامینرژیک در مغز میانی می‌شود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه از ۴۹ سر موش صحرایی نژاد Sprague-Dawley با وزن ۲۰۰-۲۵۰ گرم استفاده شد که در ۷ گروه و هر گروه شامل ۷ سر رت بود. گروه اول اکستازی، گروه دوم CGS (آگونیست رسپتور A2A) و گروه سوم SCH (آنتاگونیست رسپتور A2A)، گروه چهارم حامل SCH و CGS، گروه پنجم گروه حامل اکستازی، گروه ششم MDMA و CGS و گروه هفتم اکستازی و SCH را دریافت نمودند. تزریق در همه گروه‌ها به صورت درون صفاقی(ip:Intraperitoneal) روزانه و به مدت ۷ روز انجام شد. در تعدادی از رت‌ها بعد از پرفیوژن، نمونه‌های هیپوکامپ خارج شد و برای بررسی آپوپتوز با کیت تانل رنگ‌آمیزی و توسط میکروسکوپ نوری مطالعه شد. در تعداد دیگری از رت‌ها بافت هیپوکامپ را به صورت تازه خارج کرده و با استفاده از وسترن بلاستینگ بیان پروتئین‌های BCL-2 و BAX بررسی شد.

نتایج: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که مصرف MDMA همراه با CGS میزان بیان BAX را کاهش داد و مانع از بروز آپوپتوز در سلول‌های هیپوکامپ می‌شود. مصرف SCH با MDMA میزان بیان BAX و تعداد سلول‌های آپوپتوزیک در هیپوکامپ را افزایش داد.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که CGS با MDMA عوارض ناشی از مصرف MDMA را کاهش می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: رسپتور A2A، آپوپتوز، متیلن دی آکسی متا آمفتابین، BAX, BCL-2

مقدمه

ماده روان گردن با گستره وسیع مصرف است که استفاده از

اکستازی یا MDMA (۴-متیلن دیوکسی متامفتابین) یک

آدرس مکاتبه: تهران، اتوبان همت دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده پزشکی ، مرکز تحقیقات سلوالی و مولکولی، صنادوق پستی: ۱۴۴۹۶-۱۴۵۲۵ Email: mansourehsoleimani@gmail.com

بقای سلول می‌شود؛ از جمله این پروتئین‌ها می‌توان به پروتئین‌های خانواده Bcl-2 [۶] اشاره نمود.

اکستازی به صورت وابسته به دوز موجب هیپرترمی در موش [۷]، رت [۸]، خرگوش [۹]، و خوکچه هندی [۱۰] می‌شود. هیپرترمی ایجاد شده توسط MDMA در حیوانات آزمایشگاهی یکی از محدود آثاری است که می‌توان آنرا مستقیماً با انسان مقایسه کرد. مکانیسم عمل اکستازی در ایجاد هیپرترمی پیچیده و متعدد است. مطالعات انجام شده تاثیر MDMA بر فاکتورهایی چون حامل و گیرنده‌های سروتونین، گیرنده‌های آدرنالین و هورمون‌های تیروئید را در ایجاد هیپرترمی دخیل می‌داند [۱۱].

آدنوزین درون زاد یک نورومدولاتور مهاری قوی در سیستم عصبی مرکزی است و بر حالت وابستگی دارویی تاثیر دارد [۱۱]. مطالعات نشان داده که آمفتامین آثار تحریک کننده خود را از طریق سیستم دوپامین ایجاد می‌کند اما این تاثیرات می‌تواند توسط سایرسیستم‌ها نیز تحت تاثیر قرار گیرد. گیرنده‌های D1 و دوپامین به صورت هترودایمیرهایی همراه با گیرنده‌های آدنوزینی A1 و A2A هستند، که تغییر دهنده میزان پاسخ دهی این رسپتورها است و این نشان می‌دهد که احتمالاً پاسخ به آمفتامین‌ها به عملکرد گیرنده‌های آدنوزینی نیز بستگی دارد [۱۲]. برای بررسی نقش گیرنده‌های آدنوزینی در سیستم عصبی از آگونیست‌ها و آنتاگونیست‌های گیرنده‌های آدنوزینی استفاده می‌شود. CGS رایج‌ترین آگونیست گیرنده آدنوزینی نوع A2A است و SCH رایج‌ترین آنتاگونیست مورد استفاده در مطالعات آزمایشگاهی است. تحقیقات نشان داده که CGS فعالیت لوکوموتوری ناشی از کوکائین و آمفتامین را کاهش می‌دهد. مطالعات نشان داده که آثار قطع مصرف اوپیوپیدها به دنبال درمان با آگونیست‌های رسپتور آدنوزینی کاهش می‌یابد [۱۱]. گیرنده‌های آدنوزینی نوع A2A مسیرهای عصبی دخیل در حساسیت ناشی از محرك‌های عصبی را تعدیل می‌کند، بنابراین بلوك دارویی

آن بهویژه در بین جوانان رو به ازدیاد بوده و بخش زیادی از مصرف کنندگان از عوارض آن آگاهی ندارند. آثار نوروتوكسیک آن بر سیستم عصبی انسان و حیوانات آزمایشگاهی به اثبات رسیده است. اکستازی موجب از بین رفتن پایانه‌های سروتونرژیک در نواحی کورنکس، هیپوکامپ و استریاتوم می‌شود [۱۲]. آثار مصرف آن در انسان به صورت احساس خوشی، افزایش حساسیت به نور، کاهش اضطراب، عدم درک زمان و حواس پرتی است. مطالعات گوناگون نشان داده که آمفتامین‌ها حتی پس از یکبار مصرف نیز موجب تغییرات شیمیایی در نورون‌های سروتونرژیک و دوپامینرژیک مغز میانی می‌شوند. MDMA از طریق مکانیسم‌های سروتونرژیک، دوپامینرژیک و نورآدرنرژیک اثر گذاشته و بیشترین تمایل را به حامل سروتونین (SERT) و رسپتور 5-HT2 دارد [۱۳]. تجویز اکستازی باعث تخلیه سریع سروتونین داخل سلولی از وزیکول‌های سیناپسی و مهار جذب مجدد آن از SERT می‌شود که این امر موجب می‌شود در چند ساعت اول پس از تجویز دارو سروتونین در بافت مغز شدیداً کاهش می‌یابد [۱۴]. مکانیسم عمل آمفتامین‌ها هنوز ناشناخته است؛ گرچه شواهدی مبنی بر شکل گیری رادیکال‌های هیدروکسیل و فعال شدن مسیرهای مرگ سلولی وجود دارد. علاوه بر کاهش سروتونین به دنبال آزاد شدن سریع و حاد آن و تولید متابولیت‌های سمی، هایپرترمی نیز به عنوان مکانیسم احتمالی نوروتوكسیستی MDMA در نظر گرفته می‌شود [۱۵].

آپوپتوز یا مرگ برنامه‌ریزی شده سلول دارای دو مسیر داخلی و خارجی است و پروتئین‌های بسیاری در این پدیده نقش دارد. در مسیر داخلی یا میتوکندریانی آزاد شدن Bax نقش دارد. در مسیر داخلی ای میتوکندریانی آزاد شدن موجب رها شدن سیتوکروم C و تشکیل اجسام آپوپتوزی می‌شود. در مسیر خارجی چند پروتئین از TNF(tumor necrosis factor) و کاسپاز ۸ نقش دارد. فعال شدن کاسپازها موجب قطعه شدن DNA و مرگ سلولی می‌شود. پروتئین‌های ضد آپوپتوز موجب

اواخر هفته دوم پس از تزریق (روز دوازدهم) پرفیوژن شده، نمونه‌های مغز برای بررسی آپوپتوz و آزمون تانل خارج شد. مغز تعدادی دیگر از حیوانات بعد از کشته شدن به صورت تازه برای بررسی پروتئین‌های دخیل در آپوپتوz خارج شده و در نیتروژن مایع گذاشته شد و در فریزر -۷۰ درجه سانتی گراد نگهداری شد.

آزمون تانل

ابتدا حیوانات با دوز ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم زایلazin و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم کتابمین به صورت عمیق بیهوش شدند. سپس ۱۰-۱۵۰ سی سی نرمال سالین با هپارین ۱/۱ سی سی از رأس قلب وارد شد. پس از اینکه مایع خروجی از قلب به روشنی گرایید حدود ۱۵۰-۲۰۰ سی سی تثبیت کننده پارافرمالدیید ۴ درصد (σ) از همان ناحیه وارد قلب شد و بعد نمونه‌های مغز خارج شده و در همان تثبیت کننده به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد. از نمونه‌های تثبیت شده قالب پارافینی تهیه شد. سپس برش گیری کرونال با استفاده از دستگاه میکروتوم روتاری با ضخامت ۵-۷ میکرون روی لام‌های سیلانه انجام شد. سپس مراحل رنگ‌آمیزی تانل با استفاده از کیت تانل بر اساس پروتکل شرکت مربوط (Roch) انجام شد.

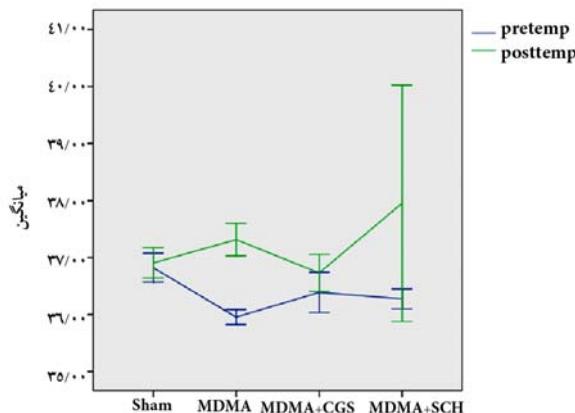
لام‌های رنگ شده به روش تانل توسط میکروسکوپ Olympus با بزرگنمایی ۴۰ برابر عکس گرفته شد. برای تهیه نمونه تازه بعد از بیهوش کردن حیوان، سرش از بدن جدا و سپس جمجمه باز شد. پس از آن نیم‌کره‌های مغز را پس از شستشو در PBS (فسفات بافر سالین) با نیتروژن مایع فریز و تا انجام آزمایش‌ها به فریزر -۷۰ درجه RIPA buffer متخلل شد. برای استخراج پروتئین از سانتی گراد منتقل شد. برای استخراج پروتئین از Cocktail protein inhibitor (sigma) و ۱۰۰۰ میکرولیتر استفاده شد. برای تعیین غلظت پروتئین از ۲۰۰ میکرولیتر استفاده شد. برای تعیین غلظت پروتئین از (Bio-Rad) protein assay buffer

گیرنده‌های آدنوزینی نوع A2 حساسیت نسبت به آمفتامین‌ها را کاهش می‌دهد [۱۳]. همچنین گزارش شده که آگونیست رسپتور A2A یعنی CGS 21680 آثار متامفتامین را کاهش می‌دهد [۱۴].

مواد و روش‌ها

در مطالعه حاضر از ۷۹ سر رت نزد Sprague-Dawley با وزن ۲۰۰-۵۰۰ گرم استفاده شد که تحت شرایط استاندارد با دوره روشنایی و تاریکی ۱۲ ساعته و دمای 21 ± 3 درجه سانتی گراد نگهداری شدند. حیوانات به آب آشامیدنی و غذای کافی دسترسی داشتند. حیوانات به طور تصادفی به ۷ گروه تقسیم شدند:

- ۱- گروه شاهد یا حامل Sham به تعداد ۷ سر رت که نرمال سالین با دوز ۱ سی سی بر کیلوگرم به صورت داخل صفاقی روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
 - ۲- گروه ۱ MDMA را با دوز ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم به صورت ip روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
 - ۳- گروه ۲ CGS را با دوز ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم به صورت ip روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
 - ۴- گروه ۳ SCHS را با دوز ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم به صورت ip روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
 - ۵- گروه حامل SCH و CGS را با دوز ۱ سی سی بر کیلوگرم به صورت ip روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
 - ۶- گروه ۶ MDMA و CGS را به ترتیب با دوزهای ۱۰ و ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم به صورت ip روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
 - ۷- گروه ۷ MDMA و SCH را به ترتیب با دوزهای ۱۰ و ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم به صورت ip روزانه به مدت ۷ روز دریافت کردند.
- دمای بدن رت‌ها یک ساعت قبل و یک ساعت پس از گرفتن دارو اندازه گیری و ثبت شد. تعدادی از حیوانات در

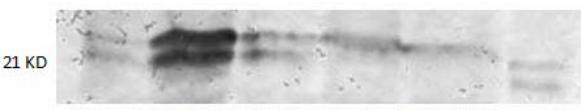
شکل ۱. تغییرات دمای بدن رت‌ها پیش و بعد از استفاده از اکستازی، آگونیست و آنتاکونیست رسپتور A2A، کاهش معنی‌دار دما به دنبال تجویز آگونیست رسپتور A2A همراه با اکستازی ($p < 0.05$)

نتایج به‌دست آمده از رنگآمیزی با کیت تانل

نتایج حاصل نشان می‌دهد که در نمونه MDMA سلول‌های تانل مثبت نسبت به گروه کنترل افزایش یافته است. در گروه CGS کاهش تعداد سلول‌های آپوپتوز نسبت به گروه MDMA دیده می‌شود و در گروه SCH افزایش تعداد سلول‌های تانل مثبت نسبت به گروه MDMA قابل مشاهده است.

نتایج وسترن بلاستینگ

میزان بیان پروتئین Bcl2 در گروه CGS نسبت به گروه MDMA افزایش داشته و میزان بیان پروتئین BAX در گروه SCH نسبت به گروه MDMA افزایش داشته است. (شکل‌های ۵-۲ و ۵-۳ ($p < 0.02$))

شکل ۲. بیان پروتئین BAX در گروه‌های دریافت کننده اکستازی، آگونیست و آنتاکونیست رسپتور A2A، کاهش بیان پروتئین BAX در گروه تجویز آگونیست رسپتور A2A همراه با اکستازی

استفاده شد. نمونه‌ها برای Load شدن با Loading buffer 6x مخلوط و به مدت ۵ دقیقه در حرارت ۹۵ درجه سانتی‌گراد جوشانده شد. در این مطالعه از ژل ۱۲ درصد و شیشه‌های ۱ میلی‌متر استفاده شد. ۵ میکرولیتر از پروتئین نشانگر در چاهک اول و در بقیه چاهک‌ها نمونه‌های مورد آزمایش ریخته شد. بعد از الکتروفروزویس نمونه‌ها روی غشای نیتروسلولز منتقل و بعد از آن ایمونوبلاتینگ انجام شد؛ به این ترتیب که بعد از استفاده از بافر بلاکینگ از آنتی‌بادی اولیه (sigma) BAX و Bcl2 آنتی‌بادی ثانویه ضد آنتی‌بادی موش به نسبت ۱:۱۰۰۰۰ روی ممبران پوشانده شد. در نهایت با اضافه کردن BCIP یک قرص در ۱۰ ml باندها نمایان شد. غشای نیتروسلولز را اسکن کرده و آنالیز با نرم افزار UVILEC (Version 12.6) انجام شد. نتایج به‌دست آمده، پس از تعیین Mean \pm SEM داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۱/۵ و به کمک آزمون Tukey One-Way ANOVA تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها

در این بخش بررسی تغییرات دمای بدن با استفاده از دماسنگ، بررسی آپوپتوز با استفاده از کیت تانل و بررسی میزان پروتئین Bcl2 و BAX در ناحیه هیپوکامپ با روش وسترن بلاستینگ نشان داده شد.

نتایج بررسی تغییرات دمای بدن حیوانات

نتایج به‌دست آمده در هفت روز تزریق و اندازه‌گیری دما قبل و یک ساعت بعد از تزریق تغییرات معنی‌داری در افزایش دمای بدن حیوانات تیمار شده با MDMA نسبت به گروه شم داشت. در گروه تیمار شده با CGS (آگونیست A2A رسپتور)، MDMA کاهش معنی‌داری در دمای بدن نسبت به گروه SCH افزایش داشت. در گروه تیمار شده با SCH افزایش معنی‌دار مشاهده شد. در گروه تیمار شده با MDMA نسبت به گروه SCH معنی‌داری داشت. (شکل ۱)

مشخصات آپوپتوزیس را دارد [۱۷-۱۹]. مرگ سلوالی در نواحی وسیعی از مغز شامل نواحی کورتکس (فرونتال، پریتال و پریفورم)، *indusium griseum* استراتوم، هسته‌های هابنالار داخلی و هیپوکامپ روی می‌دهد [۱۹].

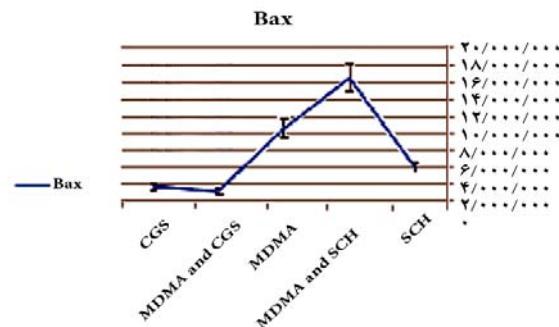
بررسی‌های انجام شده نشان دادند که مصرف MDMA باعث واکنش‌های سلول با سلول یا سلول با ماتریکس و تغییرات طولانی مدت نورونی می‌شود [۲۰].

به نظر می‌رسد که اختلالات القا شده توسط آمفتامین‌ها در ارتباط با تولید رادیکال‌های آزاد و سوپراکسیدها است [۲۱]. در مدل‌های حیوانی، MDMA باعث هایپرترمی و هایپرکیزی و افزایش فعالیت لوکوموتور می‌شود [۲۲]. این آثار حاد MDMA به خاطر آزاد شدن حاد سروتونین است [۲۳]. جایان্তی (Jayanthi) و همکارانش نشان دادند که مصرف متامفتامین سبب تغییر بیان ژن‌های BCL-2 در مغز رت می‌شود که خود را با افزایش بیان BCL-XL و کاهش BAX، BAD و BID مرتبط می‌نمایند [۲۴].

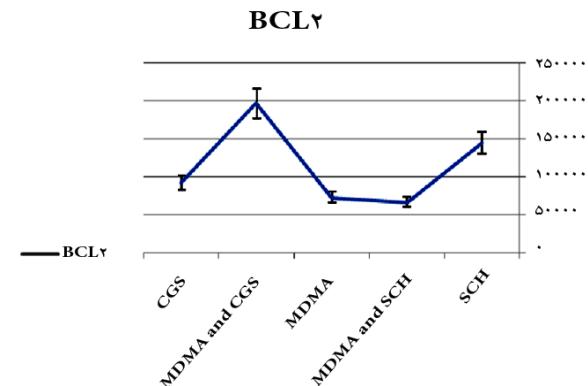
در مطالعات قبلی نشان داده شده که A2A رسپتورها، مسیرهای عصبی دخیل در حساسیت ناشی از حرکت‌های عصبی را تعدیل می‌کنند. علاوه بر این فعالسازی گیرنده‌های A2A منجر به رها سازی چندین نوروترانسیمتر مغزی شامل دوبامین و گلوتامین هم می‌شود که در تکامل رفتارهای ناشی از حرکت‌های عصبی مؤثر هستند [۲۵]. مطالعات دارویی اخیر شواهد مستقیمی از نقش مهم گیرنده‌های A2A در پاسخ‌های تطبیقی طولانی مدت از نقش مهم گیرنده‌های A2A در رفتارهای ناشی از حرکت‌های داده که CGS استریوتایپی ناشی از آمفتامین در رت را کاهش داده است [۲۶]. نقش محافظتی A2A رسپتور در کاهش ضایعات نورونی ناشی از ایسکمی به اثبات رسیده که نتایج حاصل نشان دهنده کاهش آپوپتوز پس از استفاده از آگونیست RSP-2 A2A طریق تغییر میزان بیان ژن‌های BAX و BCL-2 بوده است [۲۵]. نتایج بررسی حاضر در مورد افزایش آپوپتوز در سلول‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ در گروه‌های مصرف کننده MDMA مطابق

شکل ۳. بیان پروتئین-2 BCL در گروه‌های دریافت کننده اکستازی، آگونیست و آنتاکونیست رسپتور A2A، افزایش بیان پروتئین-2 BCL در گروه تجویز آگونیست رسپتور A2A همراه با اکستازی

شکل ۴. تغییرات بیان پروتئین BAX در گروه‌های دریافت کننده اکستازی، آگونیست و آنتاکونیست رسپتور A2A، کاهش بیان پروتئین BAX در گروه تجویز آگونیست رسپتور A2A همراه با اکستازی ($p<0.02$)

شکل ۵. تغییرات بیان پروتئین-2 BCL در گروه‌های دریافت کننده اکستازی، آگونیست و آنتاکونیست رسپتور A2A، افزایش بیان پروتئین-2 BCL در گروه تجویز آگونیست رسپتور A2A همراه با اکستازی ($p<0.02$)

بحث

در مطالعات انجام شده، تجویز متامفتامین‌ها ۱۵ میلی‌گرم به ازای وزن، پنج روز بعد از تجویز منجر به مرگ سلوالی در ناحیه هیپوکامپ می‌شود [۱۵]. در مطالعه دیگر، مصرف این دارو با دوز ۴ میلی‌گرم و ۴ بار در روز نیز سبب مرگ سلوالی شده است [۱۶]. مطالعات نشان می‌دهد که مرگ سلوالی به دنبال آمفتامین

سبب ایجاد مرگ سلولی در ناحیه هیپوکامپ و افزایش بیان پروتئین BAX و کاهش بیان پروتئین BCL-2 شد که می‌تواند ناشی از اثر حفاظتی آگونیست گیرنده آدنوزینی نوع A2A و اثر حساسیت آفرینی آنتاگونیست گیرنده آدنوزینی نوع A2A باشد. استفاده از آگونیست رسپتور A2A در ترکیبات قرص‌های اکستازی باعث کاهش عوارض ناشی از مصرف این قرص خواهد شد.

تقدیر و تشکر

این مطالعه بخشی از یافته‌های طرح تحقیقاتی مصوب مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی تهران با کد ۱۴۱۲۳۳۷ ت ۳۴۴ م/ت است. بدین‌وسیله از مدیریت محترم آن مرکز و پرسنل آن و پرسنل محترم آزمایشگاه اعصاب گروه آناتومی دانشکده پزشکی واحد همت سپاسگزاری می‌شود.

References

- Capela JP, Carmo H, Remiao F, Bastos ML, Meisel A, Carvalho F.** Molecular and cellular mechanisms of Ecstasy-induced neurotoxicity. Mol Neurobiol 2009; 39:210-71.
- Riezzo I , Cerretani D, Fiore C, Bello S, Centini F, D'Errico S, et al.** Enzymatic-nonenzymatic cellular antioxidant defense systems response and immunohistochemical detection of MDMA, VMAT2, HSP70, and apoptosis as biomarkers for MDMA (Ecstasy) neurotoxicity. J Neurosci Res 2010 Mar; 88: 905-16.
- Simantov R , Tauber M.** The abused drug MDMA (Ecstasy) induces programmed death of human serotonergic cells. FASEB J 1997; 11: 141-6.
- Green AR, Mechan AO, Elliott JM, O'Shea E, Colado MI.** The pharmacology and clinical pharmacology of 3,4-methylenedioxymethamphetamine (MDMA, "ecstasy"). Pharmacol Rev 2003; 55: 463-508.
- Shankaran M, Yamamoto BK, Gudelsky**

با نتایج دیگران است. استفاده از MDMA باعث افزایش دمای بدن حیوان پس از مصرف شده است. با توجه به شکل ۱ در گروهی که MDMA+CGS دریافت نمودند میزان بالارفتمن دما کمتر از گروه MDMA بوده است و در گروهی که علاوه بر MDMA، SCH نیز دریافت کردند، هایپرترمی بیشتر بوده است که این بیانگر اثر حفاظتی رسپتورهای آدنوزینی بر نورون‌های هیپوکامپ است. نتایج حاصل از مطالعات تانل نشان می‌دهد که در نمونه MDMA سلول‌های تانل مثبت نسبت به گروه کترول افزایش یافته است. در گروه CGS کاهش تعداد سلول‌های SCH آپوپترز نسبت به گروه MDMA می‌شود و در گروه MDMA قابل افزایش تعداد سلول‌های تانل مثبت نسبت به گروه MDMA مشاهده است. براساس نتایج حاصل از بررسی وسترن بلاستینگ میزان بیان پروتئین Bcl2 در گروه CGS نسبت به گروه MDMA و میزان بیان پروتئین BAX در گروه SCH نسبت به گروه MDMA افزایش داشته است. براساس نتایج بدست آمده تحقیق حاضر نیز تجویز MDMA به میزان ۰.۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم بعد از ۷ روز

- GA.** Involvement of the serotonin transporter in the formation of hydroxyl radicals induced by 3, 4-methylenedioxymethamphetamine. Eur J Pharmacol 1999; 385: 103-10.
- Sheikh S, Huang Y.** Death receptor activation complexes. Cell Cycle 2003; 2: 550-552.
- Johnson EA, O'Callaghan JP, Miller DB.** Brain concentrations of d-MDMA are increased after stress. Psychopharmacology 2004; 173: 278-86.
- Broening HW, Bowyer JF, Slikker W Jr.** Age dependent sensitivity of rats to the long term effects of the serotonergic neurotoxicant (+/-) 3,4-methylenedioxymethamphetamine (MDMA) correlates with the magnitude of the MDMA-induced thermal response. J Pharmacol Exp Ther 1995; 275: 325-33.
- Blessing WW, Seaman B.** 5-hydroxitriptamine 2a receptors regulate sympathetic nerve constricting the cutaneous vascular bed in rabbits and rats. Neuroscience 2003; 117: 939-48.

10. Saadat KS, Elliott JM, Colado MI, Green AR.Hyperthermic and neurotoxic effect of 3,4-methylenedioxymethamphetamine (MDMA) in guinea pigs. *Psychopharmacology* 2004; 173: 452-3.
11. Kaplan GB, Bharmal NH , Leite-Morris KA, Adams Wr.Role of adenosine A1 and A2A receptors in the alcohol withdrawal syndrome.*Alcohol* 1999;19: 157-62.
12. Listos J , Talarek S , Fidecka S.Involvement of adenosine receptor agonists on the development of hypersensitivity to acute dose of morphine during morphine withdrawal period.*Pharmacological Rep* 2008; 60: 679-85.
13. Rosin DL, Hettinger BD , Lee A, Linden J.Anatomy of adenosine A2A receptors in brain: morphological substrates for integration of striatal function.*Neurology* 2003; 61: s12-8.
14. Shimazoe T, Yoshimatsu A, Kawashimo A, Watanabe S.Roles of adenosine A(1) and A(2A) receptors in the expression and development of methamphetamine-induced sensitization.*Eur J Pharmacol* 2000; 388: 249-54.
15. Schmued LC, Bowyer JF.Methamphetamine exposure can produce neuronal degeneration in mouse hippocampal remnants.*Brain Res* 1997; 759: 135-40.
16. Eisch AJ, Marshal JF.Methamphetamine neurotoxicity: dissociation of striaal dopamine terminal damage from parietal cortical cell body injury.*Synapse* 1998; 30: 433-45.
17. Deng X, Cadet JL.Methamphetamine – induced apoptosis is attenuated in the striata of copper- zinc superoxide dismutase transgenic mice.*Brain Res Mol Brain Res* 2000; 83: 121-4.
18. Deng X , Jayanthi S , Ladenheim B , Krasnova IN , Cadet JL.Mice with partial deficiency of C-jun show attenuation of Methamphetamine - induced neuronal apoptosis.*Mol Pharmacol* 2002; 62: 993-1000.
19. Deng X, Wang Y, Chou J, Cadet JL.Methamphetamine causes widespread apoptosis in the mouse brain: evidence from using an improved TUNEL histochemical method.*Mol Brain Res* 2001; 93: 64-9.
20. Thiriet N, Ladenheim B, Mccoy MT, Cadet JL.Analysis of ecstasy (MDMA)- induced transcriptional responses in the rat cortex.*FASEB J* 2002; 16: 1887-94.
21. Schmued LC, Bowyer JF.Methamphetamine exposure can produce neuronal degeneration in mouse hippocampal remnants. *Brain Res* 1997; 759 135-40.
22. Dafters RI.Effect of ambient temperature on hyperthermia and hyperkinesis induced by 3,4-Methylenedioxo Methamphetamine (MDMA or "ecstasy") in rats. *Psychopharmacology* 1994; 114: 505-08
23. Liechti ME, Baumann C, Gamma A, Volleneider FX.Acute psychological effects of 3,4- Methylenedioxo Methamphetamine (MDMA or "ecstasy") are attenuated by the serotonin uptake inhibitor citalopram.*Neuropsychopharmacology* 2000; 22: 513-21.
24. Jayanthi S, Deng X, Bordelon M, Mccoy MT, Cadet JL.Methamphetamine causes differential regulation of pro- death BCL-2 genes in the mouse neocortex.*FASEB J* 2001; 15: 1745-52.
25. Rosin DL, Hettinger BD, Lee A, Linden J.Anatomy of adenosine A2A receptors in brain: morphological substrates for integration of striatal function.*Neurology* 2003; 61: s12-8.
26. Bibbiani F, Oh JD, Petzer JP, Castagnoli N Jr, Chen JF, Schwarzschild MA, et al.A2A antagonist prevents dopamine agonist-induced motor complications in animal models of Parkinson's disease.*Exp Neural* 2003; 184: 285-94.
27. Shimazoe T, Yoshimatsu A, Kawashimo A, Watanabe S.Roles of adenosine A(1) and A(2A) receptors in the expression and development of methamphetamine-induced sensitization.*Eur J Pharmacol* 2000 ; 388: 249-54.
28. Poleszak E, Malec D.Influence of adenosine receptor agonists and antagonists on amphetamine-induced stereotypy in rats.*Pol J Pharmacol* 2000;52:423-9.